

Den hidtidige udvikling på energiområdet viser heldigvis, at det sagtens kan lade sig gøre at forene hensynet til miljø med både økonomi og beskæftigelse. Et enkelt eksempel: Hver anden vindmølle i verden er produceret i Danmark. Samtidig kan vi bl.a. med udgangspunkt i forskningen på Amternes og Kommunernes forskningsinstitut og på Ålborg Universitetscenter glæde os over, at der er mange flere arbejdspladser i vedvarende energi og energibesparelser end i gammeldags, kulfyrede kraftværker.

Ambitionsniveauet i »Energi 21« ligger for os at se i smuk forlængelse af »Energi 2000«.

Regeringen støtter sig i den sammenhæng til anbefalingerne fra FN's klimapanel. Den danske regering er enig i klimapanelets vurdering, nemlig at det er nødvendigt for ilandene at halvere CO₂-udslippet inden år 2030, hvis drivhuseffekten skal holdes på et relativt ufarligt niveau. Og som der står på side 18 i energihandlingsplanen – vil jeg sige til fru Eva Møller og til fru Anni Svanholt – kan det jo godt være, at Danmark i virkeligheden burde gå længere i og med, at vi er et højjudslipsland.

Og som det også understreges i regeringens dagsorden, vil Danmark i forbindelse med de internationale klimaforhandlinger anbefale en halvering af CO₂ som et mål for de rige landes energiu udvikling.

På baggrund af resultatet af de internationale forhandlinger og klimapanelets anbefalinger må Danmark så selv tage stilling til, hvad det er for nogle mål, vi vil sætte os. Og dér tror jeg, vi skal sætte os nogle mål, der ligger nærmere end år 2030. Det er meget langt ude i fremtiden. Jeg tror, vi skal prøve at se på nogle mål for år 2015-2020.

Selvfølgelig skal Danmark være opmærksom på den internationale udvikling. Der er grænser for, hvor langt vi kan gå alene, og derfor kan vi kun håbe på, at det internationale samfund holder op med at handle imod bedre vidende. Af samme grund er det overordentlig vigtigt, at Danmark kommer med så markant et udspil i klimaforhandlingerne, som dagsordenen og »Energi 21« lægger op til, og derfor håber jeg, at mange af Folketingets partier vil stå bag det mandat, som dagsordenen anbefaler.

Jeg er selvfølgelig også glad for det radikale præg, der i det hele taget er sat på »Energi 21«, ikke mindst på området omkring vedvarende energi. Jeg synes, det er en ganske flot målsætning, at den vedvarende energi skal udbygges med 1 pct. om året.

Jeg vil gerne sige tak til SF og Enhedslisten for deres tilsagn om at stemme for regeringens dagsorden, og jeg er glad for, at der stadig væk er et grønt flertal i Folketinget, for noget af det, som denne debat har vist, er jo, at det ikke er alle partier, der vil gøre noget ved miljøet. Vi siger ellers tit til hinanden, at alle partier er interesserede i miljøet, men jeg synes, debatten i dag med meget stor tydelighed viser, at det ikke er rigtigt.

Kim Behnke (FP):

Forespørgselsdebatten drejer sig jo om den samlede fremtidige danske energipolitik, og så er det jo sådan, at der er tradition for, at vi i forbindelse med denne årlige energidag kommer med et par bemærkninger om den redegørelse om Dansk Olie & Naturgas, som energi- og miljøministeren fremlagde i november måned, og derfor vil mine bemærkninger nu primært koncentrere sig om andre dele af den danske energipolitik end dem, vi havde til diskussion i forbindelse med redegørelsesdebatten under det foregående punkt på dagsordenen.

Den DONG-redegørelse, som blev fremlagt, synes vi på mange punkter peger i en forkert retning. Vi synes, DONG-koncernen i alt for stor udstrækning interesserer sig for at ekspandere sine virksomheder på det internationale marked for olieomsætning, og at den er mere interesseret i at etablere sig på nye markeder end i at koncentrere sig om det, som Dansk Olie & Naturgas i sin tid blev etableret for, nemlig at være et dansk statsligt selskab, der har det formål at sørge for forsyningssikkerheden i Danmark og den opgave at håndtere det overordnede naturgasnet og den olieproduktion, der er fra den danske del af Nordsøen.

Så vi er nødsaget til at tage forbehold over for de interesser, DONG har på de store oliemarkeder, hvilket også fremgår af vores mindretalsudtalelse i forbindelse med DONG-redegørelsen.

Med hensyn til Nordsøen i øvrigt er det jo unægtelig en interessant debat, vi nu er ved at få linet op til: Hvor vi for bare et halvt års tid siden havde den opfattelse, at situationen var den, at DUC, altså Dansk Undergrunds Consortium, eller A.P. Møller-gruppen, som man også kalder sig, var det eneste selskab, der kunne levere olie og gas til det danske marked fra Nordsøen, er vi heldigvis nu i den situation, at den amerikanske Amerada Hess-gruppe i dag har erklæret nogle fund for kommercielle, og det vil sige, at vi langt